

[Annette Just]

styrelsen ville dog være en glimrende ting. Der kan Fremskridtspartiet sige, at det bedste, man kan gøre ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så sandelig er at få den nedlagt hurtigst muligt.

Fremskridtspartiet kan ikke andet end afvise dette forslag. Vi mener, det vil være medvirkende til at gøre det endnu mere kompliceret for erhvervslivet, og det er så sandelig ikke det, det har brug for.

Larsen-Ledet (RV):

Det foreliggende beslutningsforslag har umiddelbart et positivt sigte. Det vil være svært i den danske befolkning at finde nogen, som vil forsvare kyniske, systematiserede, kriminelle former for konkursrytteri.

Men det er nok nødvendigt at understrege, at det, vi taler om her, jo er, når der er kriminalitet i forbindelse med det. Det er rigtigt, som hr. Grove har sagt, at vi skal passe på, at vi ikke kriminaliserer konkursen. Det er en ærlig sag at gå fallit, at gå nedennom og hjem. Vi kender masser af eksempler på, hvordan folk har kæmpet for at betale enhver sit, når det er sket, og derfor skulle forslaget og diskussionen i det hele taget meget nødig medvirke til, at vi ligesom kaster et odiøst skær over alle de mennesker, der rammes af konkursen.

Det Radikale Venstre er enig med justitsministeren i, at lovændringen i 1987 havde til hensigt at muliggøre effektiv bekæmpelse af økonomisk kriminalitet – også den kriminalitet, det umiddelbart kan være svært at opklare, fordi forbryderen slører sine lovovertrædelser på forskellig vis. Der var bred tilslutning i Folketinget til lovændringen, der skete på baggrund af et stort forarbejde.

Derfor går vi fra radikal side ikke uden videre med til at ændre ved en ny lovgivning. Vi skal se på de indhøstede erfaringer. Vi ved, at der fortsat er konkursrytteri. Og vi mener også, at lovændringerne giver mulighed for at bekæmpe kriminaliteten.

Vi er meget enige i ministerens vurderinger, og vi tager til efterretning, at der er eksempler, der er afsagt domme, der er rejst sager, og der er nedlagt påstand om rettighedsfrakendelse i henhold til de nye regler. Allerede med den nye lov er der sket en hel masse, der illustrerer, at loven virker.

Vi må også gøre os klart, at der vil være tale om indgreb, som kan få meget alvorlige konsekvenser for de mennesker, der pådømmes indgreb i deres frihed, og derfor skal vi være helt sikre på, at retssikkerheden ikke anfægtes, at der ikke øves uret over for nogen, der kommer i den situation. Vi skal være sikre på, at det er be-lyst så rigtigt, som det kan lade sig gøre.

Jeg vil til slut på De Radikales vegne give den melding, at vi anerkender forslaget intentioner, men at vi mener, at der er saglig begrundelse for at fastholde det nuværende grundlag, og det betyder jo så, at vi siger nej til forslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er som bekendt fuldt tilladt at gå konkurs, og det skal det fortsat være. Der behøver ikke at være noget forkert i at gå konkurs. Men det skal også være muligt at rejse sig igen efter en konkurs, være muligt at danne et nyt selskab, et nyt aktie- eller anpartsselskab.

Men et sted dér midt imellem har vi så det problem, der er rejst her af Socialdemokratiet, muligheden for at drive såkaldt konkursrytteri, og det er klart utilfredsstillende. Det er økonomisk kriminalitet, ingen tvivl om det. Det har til følge, at kreditorer lider tab, og hvad der ellers kan ske af ulykker i forbindelse med det. Så langt er vi helt enige med forslagsstillerne.

1987-loven er tilsyneladende ikke helt så god, som den skulle være, men helt ringe er den alligevel ikke. Justitsministeren har givet os nogle eksempler i dag, der er allerede faldet nogle domme, nogle personer er blevet frakendt retten til at være bestyrelsesmedlemmer osv., så loven gør sin virkning. Men der er åbenbart nogle huller endnu, som vi skal have stoppet.

Det foreliggende lovforslag er efter vor mening ikke godt nok. Der er nogle formuleringer deri, som vi ikke er tilfredse med. Vi synes, det er betænkeligt at lave en så omfattende registersammenkøring, som der er foreskrevet, og vi undrer os lidt over, at forslagsstillerne kan foreslå en så vidtgående registersammenkøring.

Vi kan også give justitsministeren ret i, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke skal pålægges opgaver, som rettelig påhviler politi og anklagemyndighed.

Der er altså nogle klare mangler i beslutningsforslaget, som det foreligger, og derfor